

Bakalářská práce, TF JU

Autor: Lucie Protivínská

obhajoba: září 2009

Název: Paliativní péče v konfrontaci s eutanázií a z ní plynoucí význam sociální práce v paliativní péči.

Posudek oponenta:

Autorka si zvolila aktuální téma které plně souvisí s profilem studovaného oboru. Již z motivace, kterou zmiňuje v úvodu (i jinde v práci) je patrné sepjetí zpracovávané problematiky s konkrétní praxí autorky. Paliativní péče je – jako alternativa – s eutanázií v praktické konfrontaci; ve smysluplné paliativní péči má jistě své místo sociální práce. Tak chápu hlavní myšlenku práce a považuji ji za srozumitelně v práci sdělenou a doloženou. Je vyjádřena již v názvu práce, který se snaží přesně vystihnout obsah, nicméně název je trochu komplikovaný. Mám zato, že autorka k propracování této myšlenky sebrala řadu podnětů z relevantní literatury, nicméně tyto podněty by zasloužily důkladnějšího zpracování, práce budí na mnoha místech dojem souhrnu přebraných (vždy však smysluplných a kontextuálně umístěných) citátů. K práci mám následující poznámky:

V úvodu autorka uvádí svou motivaci, formuluje cíl práce (vlastně formulovaný již v názvu práce), předkládá a stručně komentuje strukturu práce. Představení struktury není ovšem ve všech detailech zcela srozumitelné, píše např., že problematice eutanázie věnuje poslední kapitolu, ve skutečnosti toto téma zpracovává v kapitole předposlední. Když zde uvádí hlavní zdroje, pak autorka publikace Etika pro pracovníky ve zdravotnictví je K. Ivanová, jak správně v seznamu literatury a nikoliv Ivanková jak je opakovaně špatně v úvodu (k podobným nesrovnalostem dochází u jména Vorlíček, kdy na s. 21 je uveden Vorlicek, na s. 20 Vorliček; dále u jména Angelini, které je ve všech užitích uvedeno mylně Angeliny).

Za problémové považuji autorčino opakované zacházení s literaturou; řadu citátů označuje správně jako převzatý text, nicméně na mnoha dalších místech opět text opisuje doslova, nicméně bez uvozovek, pouze s označením. srov. (jedná se např. s. 11 posledních 5ř.; s. 12 první 4ř.; s. 29 první a druhý odst.- zde uveden odkaz, nikoliv autor; na téže straně další 4 řádky i bez uvedení odkazu; s. 35 poslední odst.; s. 36 první polovina). Uvedené příklady jsem našel a ověřil v literatuře, nekontroloval jsem ostatní, nicméně z charakteru textu se domnívám, že tuto úctu k textům autorit projevovala autorka i v řadě dalších míst.

Pokud autorka přebírá fáze umírání z literatury (s. 12/13), proč neuvede i autorku, která je zformulovala a je s nimi celosvětově spojována (E. Kuebler-Ross), zatímco na jiných místech méně významná jména (dle mého soudu) uvádí (např.s. 31)?

Na s. 15 uvádí 4 druhy strachů, více pak komentuje jen jeden je to proto, že je nejméně významnější či z jiného důvodu? V práci občas dochází k opakování (sice důležitých) myšlenek, s. 20, s.25/26. Nedomnívám se, že v práci tohoto typu by byla potřeba (možná na rozdíl od jiných) vysvětlit etymologii slova eufemisticky (s. 44). Na s. 47nn autorka navozuje dojem, jakoby pod pojmem „kritický“ chápala pohled nesouhlasný.

Při obhajobě by mě zajímalo zda autorka při studiu materiálů povšimla i závěrečných prací obhajovaných na JU věnovaných problematice eutanázie; a jak si představuje možné tlaky od rodiny, společnosti a lékaře v souvislosti s eutanázií v rámci stávající legislativy ČR (s.57).

Práci doporučuji k obhajobě.

Srpen 2009

Alois Křišťan